

KAN EEN KIND VAN GOD VERLOREN GAAN?

In verband met de eerdere lessen over wedergeboorte en dergelijke kan deze les relevant zijn.

Soms horen we de vraag: "Is het mogelijk, dat een kind van God [toch] verloren kan gaan?". Wij leren en geloven immers op grond van de Bijbel dat na de wedergeboorte een mens zijn toekomst in de Hemelse Gewesten is en toch zegt bijvoorbeeld Hebréeën 6:4-6 het volgende:

"Want het is onmogelijk, degenen, die ééns verlicht zijn geweest, van de hemelse gave genoten hebben en deel gekregen hebben aan de heilige Geest, en het goede woord Gods en de krachten der toekomstige eeuw gesmaakt hebben en daarna afgevallen zijn, weder opnieuw tot bekering te brengen, daar zij wat hen betreft de Zoon van God opnieuw kruisigen en tot een bespotting maken"

Oftewel, de tekst wekt de indruk dat het mogelijk is dat iemand tot geloof komt en hiervan weer afvalt. Sterker; de tekst leert eveneens dat het vervolgens onmogelijk is dat deze afgevallen mens weer tot geloof zal komen. Hoe zit dit nu?

We zitten hier in het vraagstuk van de "Heiliging" (= toewijding van een mens' leven aan God). Het is daarom noodzakelijk dieper in te gaan op het thema "wedergeboorte" en de gevolgen hier van. Het gaat hier ook om een stukje de vraag of de zekerheid of wij wel behouden zijn (les 5). De satan zal u hieraan met genoeg laten twijfelen en als het even kan Bijbels lijkende argumenten aanvoeren dat u 'verloren' bent of kunt gaan.

Op basis van één tekst uit de Bijbel een bepaalde idee gaan onderwijzen is echter géén goede zaak; in Handelingen 17:10 v.v. zien we dat de gelovigen uit Berea de beweringen van Paulus en Silas onderzochten door de Schriften (De Bijbel) er op na te slaan. Zij vergeleken "schrift met schrift", oftewel de verschillende gedeelten met elkaar om zodoende de juiste conclusie te kunnen trekken. In verband met de bovenstaande tekst is dit ook heel belangrijk.

VERZEGELD MET DE HEILIGE GEEST

In Efeze leert Paulus dat wij, op het moment dat wij zijn gaan geloven, zijn 'verzegeld met de Heilige Geest':

"In Hem zijt ook gij, nadat gij het woord der waarheid, het evangelie uwer behoudenis hebt gehoord; in Hem zijt gij, toen gij gelovig werd, ook verzegeld met de Heilige Geest der belofte, die een onderpand is van onze erfenis" [Efeze 1:13, 14]

Dit klinkt ingewikkelder dan het is. We zien hier:

1. op het moment dat iemand gelovig wordt, ontvangt deze de Heilige Geest. Het is dus niet zo dat er later nog sprake is van een moment van 'vervulling met de geest' waarbij handoplegging e.d. noodzakelijk zou zijn - het is en moet op het moment van de wedergeboorte zijn want anders is de gevolgtrekking welke Paulus hier zélf geeft niet juist. Overigens zien wij hier twee stadia, het horen van het evangelie en vervolgens het geloven hierin;
2. het ontvangen van de Heilige Geest is een "verzegeling". Dat wil zeggen een soort van "garantie", een "bevestiging". Denk aan de (ouderwetse) lakzegels waarin het zegel (zegelring) werd gedrukt; daarmee werd de garantie gegeven dat hetgeen in een brief of rol stond van de afzender was die immers alleen deze verzegeling kon laten plaatsvinden. God bevestigt dus aan de mens dat deze mens bij Hem hoort door de Heilige Geest in de mens te laten komen.
3. deze verzegeling met de Heilige Geest is een onderpand van de belofte van onze erfenis. Wat wil dat zeggen? Iedereen die een lening bij een bank afsluit weet wat een onderpand is: een bank geeft u geld (bijvoorbeeld een hypotheek). Maar alléén als er tegenover deze geldsom, deze lening, een onderpand staat. Bijvoorbeeld een huis. God geeft een belofte, namelijk dat wij eeuwig zullen leven als wij in Hem geloven. Deze belofte geeft Hij niet zomaar, Hij geeft een onderpand, een onderliggende garantie, dat deze belofte ooit ingelost zal worden - net zoals dat een lening moet worden ingelost (of vaak "afgelost" genoemd). Dit onderpand is de Heilige Geest.

Paulus leert verder:

"Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn. [Romeinen 8:16]

En de Here Jezus zélf zegt over de Heilige Geest:

".de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid.." [Johannes 16:13]

Een mens die de Heilige Geest ontvangen heeft, is voor eeuwig gered. Hij heeft immers dit onderpand ontvangen? Waarom zou God dit anders aan hem geven? Nergens wordt dan ook geleerd dat dit onderpand weer afgenomen kan worden. De Here Jezus zegt verder nog het volgende:

"en Ik geef hun het eeuwige leven en zij zullen voorzeker niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit mijn hand roven. Wat mijn Vader mij gegeven heeft, gaat alles te boven en niemand kan iets roven uit de hand mijns Vaders. Ik en de Vader zijn één."

[Johannes 10:28-30, zie ook les 2]

DE GELOVIGE GAAT DUS NOOIT VERLOREN?

De conclusie uit vorenstaande zou moeten zijn dat een mens die tot geloof gekomen is, nooit meer verloren kan gaan.

Wijlen br. Wim Malgo schreef:

"Als ik, naar aanleiding van Johannes 10, luidkeels verkondig: <<Een wedergeborene kan niet meer verloren gaan>>, dan is dat een goed, bijbels en waar antwoord voor angstige, schuchtere en twijfelende kinderen Gods. Maar het is een gevaarlijk antwoord voor lauwe, vleselijke en gemakzuchtige Christenen, die dan zeggen: <<zie je wel, er kan ons niets meer gebeuren>> en zich dan helemaal niet meer uitstrekken naar een leven van heiliging en overgave aan de Here" [Bijbelse Antwoorden op 350 levensvragen, Wim Malgo]

In de Hebreeën-brief vinden we niet alleen in 6:4-6 een ernstige waarschuwing, ook lezen we het volgende:

"want wij hebben deel gekregen aan Christus, mits wij het begin van onze verzekerdheid tot het einde onverwikt vasthouden" [Hebreeën 3:14]

En ook in 2 Petrus 2:20 v.v. lezen we:

"Want indien zij, aan de bezoedelingen der wereld ontvloeden door de erkenning van de Here en Heiland Jezus Christus, toch weer er in verstrikt raken en erdoor overmeesterd worden, dan is hun laatste toestand erger dan de eerste. [...] Hun is overkomen, wat een waar spreekwoord zegt: Een hond, die teruggekeerd is naar zijn uitbraaksel" [vgl. 2 Petrus 2:20-22, lees bij voorkeur alle verzen na]

TEGENSTRIJDIG?

Is er sprake van tegenstrijdigheid in de Bijbel, op dit punt? Wij geloven dit niet. We citeren nogmaals een gedeelte van br. Malgo over dit thema:

"De vraag <<kan een kind van God verloren gaan>>, is ontstaan uit het degenereren van het navolgen van Christus. Want voor een wedergeborene, die de Here Jezus Christus van ganser harte liefheeft en slechts de passie heeft <<Hoe kan mijn Heer nog meer welgevallig zijn, hoe kan ik Hem nog beter dienen, hoe maak ik vorderingen in de heiliging?>>, is de vraag of een wedergeborene nog verloren kan gaan overbodig." [Bijbelse Antwoorden op 350 levensvragen, Wim Malgo]

Malgo doelt hier op het volgende: als je je leven aan de Here Jezus hebt gegeven en hieruit leeft en blijft leven, is die vraag volstrekt irrelevant want je zult 'm nooit hoeven te stellen, immers: het is niet van toepassing op jou! Dat is het "onverwikt vasthouden" waar Hebreeën 3:14 op doelt, het blijven in het goede spoor, op de smalle weg (les 1).

Toch kan het zijn dat u zich afvraagt: "hoe zit het nu dan met die mensen die ééns bij ons hoorden en afgedwaald zijn? Die ééns bekeerd waren en nu helemaal niet meer gelovig lijken te zijn, zijn zij dus verloren?".

De Apostel Johannes lost het vraagstuk (gedeeltelijk) op:

"Zij zijn van ons uitgegaan, maar zij waren uit ons niet; want indien zij uit ons geweest waren, zouden zij bij ons gebleven zijn; maar aan hen moest openbaar worden, dat niet allen uit ons zijn. Gij echter hebt de zalving van de Heilige en gij weet dat allen [...] een ieder die de Zoon loochent, heeft de Vader niet" [1 Johannes 2:19-23]

Met andere woorden: de conclusie kan en mag zijn dat het hier mensen betreft die het evangelie hoorden, er enthousiast over waren, wederomgeboren leken te zijn en wellicht zelfs zich hebben laten dopen etc. maar toch waren zij kennelijk niet daadwerkelijk bekeerd! En van déze mensen zegt de Bijbel onomwonden dat, op het moment dat zij God de rug toekeren het onmogelijk is dat zij ooit nog (weer) eens tot bekering komen.

Lees in dit verband Lukas 8:4-15.

"...Die op de rotsbodem zijn zij, die het woord, zodra zij het horen, met blijdschap ontvangen; en dezen hebben geen wortel, zij geloven voor een tijd en in een tijd van beproeving worden zij afvallig..." [Lukas 8:13]